

'Une condition naturelle'
Walter van Broekhuizen & Arjen de Leeuw

'Zimmer for FAB'

Noa Giniger

SYB

'Blikveld'

Mathilde van Beekhuizen

Openingsstijlen: iedere zaterdag
en zondag, 13:00-17:00 en op afspraak
Feestelijke presentatie: zondag 13 februari, 16:00

SYB NU
Noa Giniger:
'Zimmer for FAB'
3 januari t/m 22 februari 2011

De kunstenaars zijn langzaam een belangrijk deel uit gaan maken van haar leven en werk. Door middel van online communicatie en zelfs via denkbeeldige gesprekken die Giniger met haar wereld voert, fungeren zij als persoonlijke referentiepunten aan de hand waarvan zij haar ideeën kan vormen en testen, aan kan passen en uit kan diepen. Terwijl het werk van de kunstenaars uitlopende vormen aanneemt en gebruik maakt van verschillende media, delen zij een emotioneel en intiem overblijft Giniger de fysieke afstand die hen normaal gesproken scheidt.

gesprekken over persoonlijke thema's als eenzaamheid, ouder worden, relaties en dromen, die verwijzen zullen worden tot een meer universele bespreking. Door middel van een weblog kunnen de kunstenaars contact met elkaar zoeken en onderhouden. Op zaterdag en zondag staat de studio open voor bezoekers om deel te nemen aan gesprekken of activiteiten. Op deze manier transformeren de kunstenaars hun uitdijende vorm (FR/), zullen hun uiteindelijke vorm (IL/FR) en Rada Boukova (BG/Moulton (US), Keren Benbenisty Boucand (FR/DE), Anat Spiegel (IL/NL), Halina Klieim (DE), Shana vinden in een kunstenaarsboek. Noa Giniger (Israël, 1977) behaalde in 2005 haar diploma aan de Beaux-Arts in Parijs, studeerde een jaar als uitwisselingsstudent aan de Carnegie Mellon University in Pittsburgh (US) en studeerde in 2008 af aan De Ateliers in Amsterdam. Haar werk was onder andere te zien in tentoonstellingen in Nederland, Duitsland, Israël, Frankrijk, België en Canada. Giniger woont en

werkt in Amsterdam en Tel Aviv. SYB STRAKS
Walter van Broekhuizen & Arjen de Leeuw:
'Une condition naturelle'
23 februari t/m 5 april 2011
SYB NIEUWS
SYB zoekt voor de periode mei - oktober een plaatsvervangend coördinator. Eveneens is SYB op zoek naar nieuwe bestuursleden. Klik voor een omschrijving van de functies op de website van SYB. Reageren kan tot 9 februari.

De programmatiecommissie van SYB is versterkt met drie nieuwe leden: Rutger Emmelkamp (Amsterdam), Remco Torenbosch (Groningen) en Angela Serino (Amsterdam). Samen met Maja Bekan (Rotterdam), Martij Kuipers (Amsterdam) en Lotje van Lieshout (Amsterdam) vormen zij de artistieke leiding van SYB.

De SYB nieuwsbrief verschijnt acht keer per jaar en wordt gratis verspreid. Aan- of afmelden voor de papieren en/of de digitale nieuwsbrief kan via info@kunsthuisssyb.nl.
SYB wordt ondersteund door de Mondriaan Stichting, Stimuleringsfonds voor beeldende kunst, vormgeving en cultureel erfgoed.

Mathilde van Beekhuizen: 'Blikveld'

17 november 2010 t/m 2 januari 2011

'Landkaart voor het oog'

Onder een blikveld wordt over het algemeen verstaan: de verzameling van alle mogelijke blikpunten; het gebied dat door middel van de oogbewegingen met het centrum van het netvlies kan worden overzien terwijl het hoofd stil wordt gehouden. Maar hoe ziet een blikveld er zelf uit, als je het zou visualiseren? Het blikveld van de mens gaat immers verder dan het concrete. Naast datgene wat we daadwerkelijk zien bestaat nog een hele wereld van interpretaties, gevoelens en gedachten die we met het blote oog niet waarnemen, maar die er wel degelijk toe doen.

Wie nu langs Kunsthuis SYB wandelt wordt geconfronteerd met zijn eigen blikveld. Heel even sta je oog in oog met jezelf en je muurvaste verwachtingspatroon. Een moment dwaalt je blik af, door de nauwe gangen, naar plekken die het blote oog nog

maar net waar kan nemen. In de mysterieuze, lang uitgerekte, ruimtes zijn slechts opdoemend licht en de daarbij horende schaduwen zichtbaar.

Net als bij een landkaart helpt dit werk van Mathilde van Beekhuizen (Venray, 1974) je bij het vinden van de juiste route in een landschap. De ramen hebben hierbij een verbindende en bepalende factor. Een aantal van de vensters staan immers met elkaar in verbinding: de voor- en zijgevel van Kunsthuis SYB, leidend naar een ruitje van de rechter zijgevel van het voormalige snoephuisje, eindigend in de glazen nieuwbouw van de voormalige galerie van Sybren Hellinga. Op deze manier worden de afstanden in de binnenruimte van buitenaf op een speelse manier inzichtelijk en voelbaar. Door de ramen is ook een deel van de onderliggende constructie zichtbaar, die zich geheel laat zien bij binnenkomst. Zowel in grote, als in

verkleinde versie. In de vorm van een miniatuur, maar dan zonder de aanwezige muren, waardoor de aandacht puur op het ontwerp zelf komt te liggen. Daarnaast zijn ook de losse onderdelen stuk voor stuk zichtbaar op een poster die aan de muur hangt.

Basis van het werk vormen in principe de vier gangen -je zou het ook een soort kokers kunnen noemen- waarvan de uiteinden tevens het beginpunt vormen voor de kijker buiten. Deze gedeelten zijn op de begrenzing van de ramen aangebracht, waardoor het effect van de 'gang' op een effectieve manier wordt benadrukt. Doordat ieder gedeelte elkaar min of meer kruist ontstaan er interessante interventies in het beeld: de gangen worden onderbroken door zijruimten die weer leiden naar een andere gang waardoor er weer meer ruimte in je hoofd ontstaat. Dat weten we, niet zozeer omdat we dat met onze ogen kunnen zien, maar omdat we dat met ons gezonde verstand kunnen beredeneren. Aangezien door de overgebleven gedeeltes van de ramen ook delen van de constructie zichtbaar zijn zou je ook op basis daarvan een voorstelling kunnen maken van wat je werkelijk ziet, en waarom. Maar is dit echt de bedoeling? Doet het er echt toe wat echt is en wat niet? Het werk dwingt je op een vrij simpele manier na te denken over

deze vraag. Wordt dit werk interessanter, of mooier als we weten hoe het in elkaar zit, naarmate we het beter 'begrijpen'?

In het werk van Mathilde van Beekhuizen draait het wel vaker om deze twist met de objectieve werkelijkheid en de fantasie, en de rol die het menselijk zicht daarbij kan innemen. Zo bestond een werk wat ze eerder in 2007 maakte 'Wieviel grösser ist mein Zimmer... (wenn der Boden ein Landschaft ist und der Tisch ein Haus?)' uit twee identieke kamers waarvan de ene houten vloer precies past, maar die in de andere kamer door de te ruime maat als het ware naar boven schiet. Beiden kamers zijn op geheel eigen manier te betreden. Later, in 2009, bouwde ze een installatie die geïnspireerd was op een zeilreis naar Spitsbergen. Toen ze daar met een groep mensen ijsberen ging spotten met de verrekijker raakte ze gefascineerd door het gegeven dat mensen al roepen dat ze een ijsbeer zien op het moment dat er een klein puntje aan de horizon verschijnt. Wanneer zie je iets, of wanneer neem je dat aan omdat iemand anders dat zegt of omdat een hele groep mensen dat zegt? 'Observatorium', het werk wat hieruit voort is gekomen, bestond uit een ruimte waar op de vloer gedeeltes van een parket is gelegd. Op de muren

van de desolate ruimte stonden gedeeltes van een dialoog van de ijsbeerspotters geschreven. Met verrekijkers werd de bezoeker uitgenodigd het gesprek wat op de muren geschreven stond te volgen en de zolder in al zijn details te observeren.

Wat 'zien' we werkelijk in Beetsterzwaag? Buiten is hetgeen wat je ziet als je alleen je ogen gebruikt. Binnen is wat je ziet als je je hoofd erbij laat werken. Het scheidt een dynamisch beeld van de fragmentarische werkelijkheid. Een beeld wat je aan het denken zet over je eigen perceptie: over het verschil tussen kijken en zien en vooral over de keuze die je daar zelf in kunt hebben.

- Lilian Bense

Deze recensie werd geschreven in het kader van het recensentenprogramma van SYB. De recensie mag rechtenvrij worden gepubliceerd mits daartoe vooraf toestemming is verleend door SYB.

Afbeeldingen nieuwsbrief: Mathilde van Beekhuizen, 'Blikveld'. Meer tekst en afbeeldingen op het weblog, zie www.kunsthuissyb.nl.

Er verschijnt een publicatie bij dit project. Zie voor bestelinformatie de website van SYB.

